

putust sootesse ja loigandesse seisma jä-
nuud, siis kohhe kaunwad ja lõpwad, kui
uus uyputus hakkab peäle tulles.

Ei pea seäl maal ka masfakaid, mut-
tukaid ehk mardlasi suurt ollema, muud
kui üks pissike näggara suggu, mis in-
nimesse wägaa pinawad; sellepärrast et
wessi, mis kaua Ma peäl seisab, mas-
fakatte tango ärrakautab. Algga ussa,
maddosid, konna ja sissalikkuid seäl ül-
leliga siggib. Algga on Jummal neitegi
jälle waenlasti murretsenud, kui on kure-
red ja tonekurred, ja muud teised wee-
linnud. Need, lai wessi kahhaneb, hul-
gakeste põllude peäle kokkofeggurad, ja
romajaid jõe muddast üllesotfiwad ja ka-
utawad; liati se kurre suggu, mis Ibis
nimmel kãib, allati ussa wee seest ja
muddast wãljasiplib. Sellepärrast tedda
ka Egiptusse rahwas ennemuiste otseku
jummalat kumardasid, ja temma kehha,

nenda kui innimeste kehhad, maddanemis-
se eest hoidsid.

Mitusse jõe wessi on ikka seggane ja
tummedat karwa. Algga kui tedda üh-
he kiwiriista sees petakse, kuhho mon-
ned mandlitunned wissatud sisse, siis us-
sinaaste selgib. Wessi, kui saab settind
ja selgind, on wägaa hea jwa, uing woe-
takse tedda ka mitmes haigusse otseku
rohto sisse, sest et ta peab innimest pan-
nema kangeste higgistama.

Sulle oh Jummal tulleb
kitus! Sa tulled sedda maad
katsma, ja kãid sedda kei-
kipiddi lãbbi, sa teed ted-
da wägga rikkaks: Jumma-
la weesoned on tãis wet;
sa walmistad nende wilja,
kui sa sedda maad õiete ol-